

gangen er urigtig, er det naturligt at blive ved det bestaaende. For man maa huske paa, at det, der sker til Foraaret, hvis vi ikke vedtage denne Lov, er, at der foregaar en Forandring, og en Forandring i Skatterne skal ikke foregaa, medmindre man har en stærkt overvejende Sandsynlighed for, at denne Forandring foregaar i retfærdig Retning. Enhver Ændring i Skatten for faste Ejendomme, som ikke uomtvistelig virker retfærdigt, bliver ved selve dette, at Skatten ændres, en Uretfærdighed. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem og jeg ere saa helt uenige om. (N. P. Jensen [Randers Amts 4de Valgkreds]: Heller ikke helt enige.) Heller ikke helt enige, nej, men saa overmaade uenige ere vi dog neppe.

Det ærede Medlem fremdrog nogle Tal med Hensyn til, hvorledes de større Gaarde vare vurderede. Der laa i disse Tal ikke nogen Modsigelse af, hvad jeg har sagt. Det, jeg har sagt, er, og det svarede til, hvad det ærede Medlem fremdrog, at Ejendomme paa 1 til 2 Tdr. Hartkorn ere højere vurderede end de opefter. For dem opefter ere Svingningerne forholdsvis smaa, men for dem mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn bliver Vurderingen højere, og der ligger — det ere vi enige om — Uretten for en meget væsentlig Del. Dog maa vi dele dem i to Grupper. Mit Skøn er, at Uretten væsentlig gælder dem op til 1½ Td. Hartkorn, medens der for Ejendomme mellem 1½ og 2 Tdr. Hartkorn ikke skete saa stor Uret.

Saa kom det ærede Medlem til „Andre Vurderinger“, og der sagde han, at han ikke kunde faa noget at vide, der kunne vi nemlig ikke dele i Grupper. Det er meget rigtigt, men Ansaret derfor hviler sikkert nok ikke paa mig. Der er her intet som helst Materiale til en Deling i Grupper, det kan altsaa i Øjeblikket ikke lade sig gøre. Men hvad vi med fuldstændig Sikkerhed kunne sige, er, at et overvejende Antal af disse Ejendomme er Smaa- ejendomme. Thi hvis det ikke var Tilfældet, vilde Gennemsnitsvurderingen ikke være saa langt nede, som den faktisk er, nemlig paa 5,200 Kr. i alt. Og naar denne Gruppe Ejendomme alt i alt faar tredobbel Skat — og det er det, der sker ved Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld —, betyder det, at man maa lægge en meget stor Del af denne samlede Skattebyrde paa de smaa Brug mellem disse. Hvis ikke det var Tilfældet, var dette umuligt. Ingen kan tro, at man ved

forøget Skat paa nogle Villaer og Fabrikker faar tredoblet denne Gruppens Skat herhjemme i vore Landdistrikter, hvor Villærne dog ikke gro saa tæt. Og jeg kan tilføje, at i det Materiale, der her er arbejdet med, og som er anvendt i hele denne gule Bog, er den Kommune, hvor de Villær ligge, som man og maaske med Rette ser saa fortrinsvis ondt til, ikke tagen med, nemlig Gentofte-Ordrup Kommune. Hele dette store Beløb er ikke med i Beregningen her.

Dernæst sagde det ærede Medlem fra Hornslet, at man skulde ikke gaa ud fra denne Hartkornsskat ved Delingen i de forskellige Grupper. Det er stadig det, han gør Indvending mod. Jeg tror dog, det ærede Medlem maa indrømme, at selv om Hartkornsskatten i mangfoldige enkelte Tilfælde kan virke urimeligt, er det dog faktisk saaledes, at naar man deler Ejendommene i de Hovedgrupper, hvormed man statistisk er vant til at regne efter Hartkorn, faar man i Gruppen med det store Hartkorn de velhavende for alle Ejendomme, og væsentlig faar man i Gruppen med det lille Hartkorn de mindre velhavende, og det viser ogsaa Vurderingssummernes gennemsnitlige Beløb for hver af de to Grupper.

Saa sagde det ærede Medlem noget, der ganske øjensynlig beroede paa, at han har misforstaaet mig. Han sagde, at jeg ikke havde taget de Ejendomme med, der overhovedet ikke betalte Skat, og dermed mente han, at der skulde være undtaget en stor Del af dem, det hele bliver til Fordel for. Det har jeg ikke sagt. Jeg har medtaget baade dem, der betale Hartkornsskat efter den gamle Ordning, og dem, der betale Ejendomsskyld, altsaa alle, der overhovedet komme ind under dette. Det er det, de 6,000 repræsentere, og derfor ere de lige saa meget værd som det ærede Medlems 1,600. De ere tagne med ganske paa samme Maade, saa at alt, hvad der overhovedet staar i Sogneligningerne, og som betaler Skat, nu er taget med i min Opgørelse, og de blive jo ved at betale Skat. Men naar vi helt gaa over til Ejendomsskyld, og Hartkornsskatten bortfalder, blive nogle af dem endda fri for at betale Skat.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa Forholdene i Kommunen Taagerup-Torslunde og var ked af, at den var med mellem de 19 Kommuner. Jeg maa dertil sige, at den er mellem de 6,000, men ikke med i noget af de Tal, jeg nævned